

دو نیمه در بهشت

امشب ونبرد الجزایر وبرزیل

امیر پوریا

با همه امید و ادعایی که خود پرتغالی ها و دوستداران فیگوری هدایتگر و کریستیانو رونالدوی بچه‌صورت در سراسر دنیا داشتند ، کمتر کسی از اول بازی ها برای این تیم جایی در نیمه نهایی رزرو می کرد. از آن طرف ، فرانسه هم تا پیش از جام مدعی خیلی خطرناکی به حساب نمی آمد و با شروع جام ، حتی تا بعد از صعود زورکی به عنوان تیم دوم گروه آسانش ، کاملاً از دایره تیم های که روی موفقیت شان شرطی بسته می شد ، بیرون آمد و این طبیعی بود. ولی جالب اینجا است که هر دو آنها با سخت ترین حریفانی که در مسیر قرعه‌شان ممکن بود، روبه‌رو شدند و باز به جمع چهار تیم رسیدند و امشب دومین فینالیست جام را مشخص می کنند. پرتغال البته با مقادیر زیادی دست و پا زدن و خشونت توی زمین و کنار زمین (با جیغ و دادها و غرغرهای شمالی وار اسکولاری) ، با زدن یک گل لحظه‌ای و نتیجه تصمیم فردی به هلند و بعد ، برد با پناثی و بدون برتری در برابر انگلیس ، در این پیشروی توأم با مقاومت و مداومت طی مراحل حلفی ، به گرد فرانسه هم نمی رسد. خروس ها که بی‌خطری‌شان را در مرحله اول برای همه مسجل کرده بودند و چه بسا اسپانیا با کوته‌فکری همیشگی تیم مدعی‌اش ، خرسند بود که به جای سوئیس زهردار و نتیجه گیر ، در یک هشتم با آنها روبه‌رو می شود، انگار یکهو مثل «آدم بد»های فیلمفارسی ها ، به شکل غریبال باوری منحول شدند و انسجام و انگیزه و زمان‌بندی و تقسیم وظایف و تقسیم انرژی و حتی قدرت نتیجه‌گیری را یک جا به دست آوردند و با متانت و طمأنینه ، از بچه‌غولی مثل اسپانیا و غول مریض و بدحالی مثل برزیل گذشتند. آن هم در مجموع با چهار گل کاملاً سالم و با تحرک و طراوت که همه اش نتیجه کار و برنامه نویی بود و مثل تک گل پرتغال در دو بازی اخیرش یعنی گل مانیش به هلند ، از زنده‌کردن آتی یک توپ مرده به دست نیامد. ولی واقعاً به غیر از بازی‌های بد و بی شور و حال فرانسه در گروه هفتم مرحله اول ، چه چیزی باعث شده بود که دیگر هیچ احساس خطری از جانب این تیم نداشته باشیم؟ بازی ندادن ترگزه؟ «گل زنن» شدن آنری؟ (این اصطلاح درخشان و ارژنیال عادل فردوسی‌پور را باید در دایره‌المعارف جهانی واژگان فوتبال امرزی ، به نام خود او ثبت کنند!) کم‌جانی و خستگی آشکاری که در دویدن و دریبل های زیدان دیده می‌شد؟ خب ، البته همه اینها جزء دلایل ماجرا بود. اما به یک نکته فرعی هم توجه کنیم : قیافه ریوموند دومنک (که باور کنید تلفظ درست اسمش در زبان فرانسه ، دومنش است؛ ولی ظاهراً دیگر در ایران به همان شکل تلفظ انگلیسی‌جا افتاده). حرف مسخره‌ای می‌زنم؟ قبول ندارید که تویی باهت بلامت همراه با بهت زدگی در چهره و نگاهش به هنگام جان‌کندن بی‌حاصل فرانسه در بازی با سوئیس و کره بود که باعث می‌شد آدم حس کند این مریی اصلاً نمی‌داند چه بکند؟! نمی‌پذیرید که به نظر می‌آمد اصلاً جاه‌طلب و بلندپرواز نیست و انگار همین که روی نیمکت قهرمان هشت سال پیش بنشیند و کت و شلوار مرتبش را بپوشد (با این که هیچ تأثیری در خوش ظاهر تر شدنش ندارد!) پرایش کافی است؟ دیدید که کلینزمن پرشور و سرشار از خواستن ، موقع گل «مسوای» آلمان به آرژانتین چند بار و طوری به هوا پرید که اگر هنوز توی زمین بود ، می‌توانست بالای سر همه هد بزند؛ ولی دومنک حتی بعد از گل «پیروزی» تیش به برزیل ، با هیجانی به اندازه یک بیستم کلینزمن ، فقط پا شد و کمی لبخند و دست زد؟! قیافه دومنک شبیه گروهی از هنرپیشه‌های فرانسوی است که شهرت‌شان را در میانسالی و حتی دوران پا به سن گذاشتن به دست می‌آورند (مثل میشل پیکولی یا یرنار شایا) و همه هم موهای فرفری جوندگونی بی‌قاعده و متمایل به سفید دارند ، در حالی که ابروان‌شان همچنان مشکي و البته بسیار پریشانست آماده ! خیلی بی ربط می‌گویم؟ اینها رفتنی به فوتبال ندارند؟ معذرت می‌خواهم ، ولی اشتباه می‌کنید. همه کارهای عالم به حس و حالتی که از چهره و نگاه آدم‌ها برمی‌آید ، ربط دارد. این را از زمان نوشتن مقالات و کتاب «ارزش و ژرفای نگاه در بازیگری» باور داشتم تا همین روزهای جام ؛ که در یکی دو تجربه مشترک و جمعی فوتبال دیدن با مسعود کیمیایی کلوزآپ شناس و کلوزآپ دوست ، از این که توی فوتبال هم چهره به طور مستقیم در شناخت اراده و توان آدم‌ها نقش دارد ، مطمئن شدم. شرح این قصه را روزی می‌نویسم ؛ ولی عجالتاً در وصف دومنک و شباهتش به آن بازیگران فرانسوی ، این را داشته باشید که درست همین تضاد بین آب و رنگ اجزای سر و صورت ، باعث می‌شود که اصلاً نتوانیم نشانی از هوش و هدفداری در صورتش ببینیم. انگار گیج و مات است و دارد مدام به این فکر می‌کند که این میدان جام جهانی دیگر چه‌جور جایی است؟! منهای آن دلایل فوتبالی ، دلیل کلوزآپی ماجرای دل‌کندن همه از فرانسه ، به همین برمی‌گشت. ما نمی‌توانستیم احتمال بدهیم که آدمی با این ظاهر نامصمم و کم‌هوش ، چه طور می‌تواند دوباره موتور زیدان را روشن کند و تیشش را این طور جان بدهد؟ ما گول قیافه غلط انداز او را خوردیم یا دقت نکردیم که در خیلی از صورت‌های خنگ نما ، نشانی از هوشی پنهان و نهفته هم به چشم می‌خورد که از جان می‌لز و وودی آلن تا جیم کری و تیم راث ، صدها بار در چهره و بدنشان بازیگران دوره‌های مختلف سینما ، نمونه داشته است.

ولی با تمام اینها ، هنوز دومنک را آن طور بزرگ و باهوش نمی‌بینم که بگویم امشب نبرد او را با اسکولاری هوجو و دسیسه‌گر و حرفه‌ای و چیره‌دست شاهد خواهیم بود. —————
همچنان آدمی‌مان به زیدان است که نگذار لایتینی‌های پرمدعا و توخالی اسمال (از دو آمریکای لاتینی معرفی که هواداران‌شان به تصاحب جام اطمینان داشتند تا اسپانیای جرقه‌ای و «بگر نگیر» و حالا پرتغال که عملاً یک برزیل اروپایی است و سر برپای‌دار دارد) هیچ نماینده‌ای در فینال نداشته باشند. آن برزیلی‌ها باهوش که پرتغال را از بیرون زمین کارگردانی می‌کند و این الجزایری که از فرط انرژی و آمادگی ، مطرح‌کنندگان تئوری توطئه را به ابتذام دودینگ خود دچار کرده ، امشب با هم میج می‌زنند. هر کدام سرحال‌تر و سریع‌الاشتیاق‌تر باشد ، همراهانش را یک قدم به فتح جام نزدیک می‌کند.

فرانسه به تاریخ بزرگ فوتبالش نزدیک می‌شود؛ با ریوموند دومنک و زیدان. یکی روی نیمکت و دیگری در زمین. هر دو قبل از شروع جام با کمترین استقبال و تشویقی روبه‌رو بودند و کمتر به آنها اعتماد داشتند که بتوانند نتایجی بزرگ بگیرند. اما امروز در نیمه نهایی به جای اینکه مدعیان درجه اول مثل برزیل و آرژانتین حضور داشته باشند این تیم فرانسه است که خود را نشان می‌دهد و بازی می‌کند. دومنک حالا محبوب‌ترین مریی دنیا است و با پیروزی بزرگ مقابل برزیل به شادی بزرگی دست یافته است اما هنوز پایان ماجرا نیست. فرانسه تازه شروع کرده است.

■ **بعد از پیروزی و صعود به نیمه نهایی چه احساس دارید. مثل اینکه تقدیر بود شما به اینجا برسید؟**

بیشتر از اینکه تقدیری در کار باشد حاصل بازی خوبمان بود. از آن چیزی که انجام دادیم و فکر می‌کردیم راضی و خشنود هستیم و محصول کار خودمان را برداشت کردیم. هنوز دست از ایده‌ها و تلاش‌هایمان بر نداشته‌ایم و می‌توانیم به بهترین چیزها دست پیدا کنیم. در همین حال به خودمان می‌گویم، هیچ چیز تمام نشده است و نباید دست بکشیم. ما خوشحالیم. همین و بس. حالا به بازی مقابل پرتغال رسیده‌ایم. این مسابقه آسانی نیست و باید آن را اداره کنیم. ما سرخوشی موقتی را پشت سر گذاشته‌ایم تا اینکه خودمان را برای این بازی مهم آماده کنیم.

■ **به نظر شما فرانسه مقابل برزیل بهتر بازی کرد یا در برابر اسپانیا؟**

این یک بازی متفاوت بود. ویژگی‌های برزیل و اسپانیا کاملاً شبیه هم نیستند ولی در بازی آنها چیزهای مشابهی هم وجود دارد. ما یک بازی متفاوت را انجام دادیم اما بهترنی نبود. مقابل اسپانیا خوب بودیم چرا که احتیاج داشتیم بازی را ببریم و مقابل برزیل هم دروب بازی کردیم ؛ جایی‌که احتیاج بود تا دوباره برنده شویم.

■ **از اینکه دیدید تیم‌تان بیشتر از حریف توپ را در دست داشت متعجب نشدید؟**

ما هنوز آثارها را ندیده‌ام. ایده ابتدایی این است که برزیلی‌ها خوب بودند و وقتی که توپ را در دست داشتند ما به سختی می‌توانستیم آنها را متوقف کنیم و توپ را از آنها پس

احتیاج به یک نمایش عالی از سوی تیم فرانسه دارید؟ خب ، کافی است از ژان ماری لوپن کمک بگیرید.

در سال ۱۹۹۸ رهبر تندرو «ملی‌گرا»های فرانسه از ترکیب تیم ملی فوتبال این کشور به خاطر تعدد مهره‌های سیاه‌پوست در آن تیم به شدت انتقاد کرد و این قضیه چنان به ملی‌پوشان فرانسه برخورد که جام‌جهانی را برپند!

لوپن سپس در ابتدای هفته جاری گفت که تیم ملی فرانسه به قدری سرشار از مهره‌های متفاوت و آدم‌هایی از نژادهای مختلف است که دیگر نمی‌توان با نگاه به آن فرانسه را تشخص داد و این تیم را متعلق به این کشور دانست. این بار هم خروس‌ها به سرعت جواب دادند و در حالی‌که دهیچ‌کس رویشان حساب نمی‌کرد «برزیل بزرگ» را در مرحله یک‌چهارم نهایی جام‌جهانی ۲۰۰۶ شکست دادند و به نیمه‌نهایی رسیدند.

انکار لوپن در فرانسه کار سختی است زیرا او سرکرده حزبی است که در نظرسنجی‌های اجتماعی معمولاً ۱۵ درصد آرا را به خود اختصاص می‌دهدو خود او نیز به‌دور پائینی انتخابات ریاست جمهوری فرانسه در سال ۲۰۰۲ رسید.

او لیلیان تروام مدافع سرد و گرم چندیده فرانسه با صراحت جواب لوپن نداد، اما جواب قاطع‌تر اتیم فرانسه با بازی‌اش در میدان و در برابر برزیلی‌ها داد.

با این حال تیم ملی فرانسه برای این به آلمان نایمده است تا تفاوت‌های شدید قومی و تعدد نژادها را در نزد خود فریاد کند و دلیل حضورش در آن جا تلاش برای فتح جام است و اگر به غوغایی بود که در وجود تک تک بازیکنان فرانسه دیده می‌شد و می‌توانست برای هر یک از مردم کشورشان ارزشمند باشد.

در این میان زین‌الدین زیدان که از نسل و نژاد الجزایری است، یکی از بهترین نمایش‌های عمرش را عرضه داشت و در زمانی چنین کرد که هیچ‌کس انتظارش را نداشت و مردم باور نمی‌کردند که از عهده‌ها برآیند. این هافبک مشهور در ۳۴ سالگی سر برزیل را قطع کرد و این در حالی شکل گرفت که او در سال‌های اخیر یک نیروی تمام شده به نظر می‌رسید.

آنچه در شب تقابل فرانسه با برزیل دیدیم، همان «زیزو»ی قدیمی بود و مردی که از تکل‌ها و مزاحمت‌های زی روبرو و جوینبی‌ها می‌لرست می‌گریخت و در همان دقیقه اول مسابقه نیز از سد گیلبرت سیلوا گذشت و او را محو کرد.

بگیریم. ما از این موضوع آگاه بودیم و می‌بایست آن را انجام می‌دادیم. ما اجازه ندادیم که از فرصت‌ها استفاده کنند حتی وقتی توپ را در دست داشتند.

■ **این اولین بار است که در دو بازی متوالی به ترکیب تیم‌تان دست نمی‌زنید. چه چیزی به فکرتان رسیده بود؟**

من خوشحالم که شما به این مطلب مهم اشاره کرده‌اید. این خیلی خوب است که ما می‌توانیم این طور بازی کنیم. اما این یک بازی متفاوت بود. ویژگی‌های برزیل و اسپانیا کاملاً شبیه هم نیستند ولی در بازی آنها چیزهای مشابهی هم وجود دارد. ما یک بازی متفاوت را انجام دادیم اما بهترنی نبود. مقابل اسپانیا خوب بودیم چرا که احتیاج داشتیم بازی را ببریم و مقابل برزیل هم دروب بازی کردیم ؛ جایی‌که احتیاج بود تا دوباره برنده شویم.

■ **از اینکه دیدید تیم‌تان بیشتر از حریف توپ را در دست داشت متعجب نشدید؟**

ما هنوز آثارها را ندیده‌ام. ایده ابتدایی این است که برزیلی‌ها خوب بودند و وقتی که توپ را در دست داشتند ما به سختی می‌توانستیم آنها را متوقف کنیم و توپ را از آنها پس

ورزشی

فرانسه –پرتغال یک نیمه نهایی واقعی

دومنک: ما داستان خودمان را داریم

و او همیشه مثل یک کارگردان و فرمانده بزرگ در میدان نشان می‌دهد. زیدان را در زمین می‌بینیم. او زیدان بزرگ است. شما با من درباره او حرف می‌زنید اما اینجا بازیکنان دیگری هم هستند که بازی‌های بزرگ و خوبی را انجام داده‌اند. آنها هم می‌توانند استعداد خودشان را نشان دهند.

■ **آیا هنوز هم همان لحظات شیرین صعود به نیمه نهایی را احساس می‌کنید؟**

در بیرون بله. اما در تیم نه. ما دقیقاً می‌خواهیم تا آخر و با حاکثرات توان ادامه دهیم و می‌خواهیم همه را با واقعیت همراه کنیم. من موبایلم را بیستم چون پیغام‌های زیادی برایم می‌فرستند. همین شرایط برای بازیکنان هم وجود دارد. تلویزیون را روشن نمی‌کنیم چون همه خبر‌ها و حرف‌ها در مورد ماست. البته کمی هم منتظر هستیم. سه روز وقت داشتیم تا خودمان را مثل روزی که به بازی با برزیل رسیدیم آماده کنیم.

این برای همه تیم‌هایی که در نیمه نهایی هستند کار دشواری است. چون رسیدن به این مرحله یک شاهکار است. ما در نیمه دوم شده‌اند. می‌توانند خوب دفاع کنند و حریف را به زحمت بیندازند. اما تیم من هم برای بازی کردن و بردن آماده است.

■ **نظر تاریخی، مرحله نیمه‌نهایی برای تیم فرانسه همیشه سخت بوده است.**

همیشه برای هر تیمی این مرحله سخت است. اما پشت این ماجرا چیزهای بزرگی وجود دارد. این مثل رسیدن به یک اوج است. فقط دو متر به آنچه که می‌خواهیم برسیم فاصله داریم. شما می‌تسید که در بازی آخر به نتیجه برسیم. این فشار برای همه است نه فقط فرانسه.

■ **آیا شما نقطه مشترکی با تیم ۹۸ پیدا کرده‌اید؟**

نمی‌توانیم مقایسه کنیم. ما با تجربه و خاطراتمان زندگی می‌کنیم. این یک تیم دیگر است با موقعیتی دیگر. ما داستان خودمان را برای زندگی کردن داریم و باید تا آخر همین‌طور باشیم.

مقایسه همیشه محدودیت‌هایی را هم به‌وجود می‌آورد. بازیکنان من دوست ندارند که با آن تیم مقایسه شوند. ما در سال ۲۰۰۶ هستیم. آنها اتفاقی‌ها و چیزهای خوبی در زندگی‌شان دارند و می‌خواهند این زندگی را تا انتها ادامه دهند.

■ **آیا تیم شما به موفقیتی که می‌خواست دست پیدا نکرده است؟**

نه. موفقیت فقط بردن نیست. البته باید این خوشحالی‌های کوچک را داشته باشیم اما خوشحالی واقعی قهرمانی درجام جهانی است. هدف اصلی این است که به این خوشبختی برسیم و در کنار مردم فرانسه خوشحال باشیم.

■ **از اینکه پرتغال را ملاقات می‌کنید متعجب نشده‌اید؟**

نه اصلاً. از شروع جام‌جهانی من همیشه گفته‌ام که آنها چیزهایی دارند. این تیمی است که می‌تواند بالاتر برود، برای حریفان مشکل ساز شود چرا که استعدادها و توانایی‌های بزرگی دارند. بنابراین من اصلاً هیجان‌زده نیستم و پرتغالی‌ها تیمی هستند که فوتبال را به خوبی بازی می‌کنند. این یک بازی واقعی خواهد بود. یک نیمه نهایی واقعی.

■ **آخرین بازی فرانسه مقابل پرتغال خاطره‌ای بد به‌همراه داشت.**

■ **آیا شما از آن بازی پرتلاطم برای دستیابی به پیروزی در این مسابقه استفاده می‌کنید؟**

نه. این بازی دیگری خواهد بود با تیم دیگری در شرایطی دیگر. ما نباید تیم پرتغال را در این بازی دست کم بگیریم. آنها تیمی هستند با بازیکنانی بااستعداد که به خوبی سازماندهی شده‌اند. می‌توانند خوب دفاع کنند و حریف را به زحمت بیندازند. اما تیم من هم برای بازی کردن و بردن آماده است.

■ **نظر تاریخی، مرحله نیمه‌نهایی برای تیم فرانسه همیشه سخت بوده است.**

شدید. ما هم از نظر جسمانی کم‌نیاوردیم و هم به لحاظ سازماندهی و بازی مبتنی بر برنامه کامل نشان دادیم. حالا باید همان روال را در دیدار با پرتغال نیز تکرار کنیم و اگر فقط از دیدگاه خودم به‌ماجرانگاه کنم، باید متذکر شوم که هنوز توان حضور در دو بازی سنگین در من مانده است و اگر به نتیجه برسیم، عالی خواهد بود. اما خودزیدان هم نیک‌می‌داند که بازی با پرتغال آسان نخواهد بود. بالا رفتن سن نیزو را دشنتنه‌ها ساخته است و او در نیمه دوم مسابقه با برزیل هم در شرایطی بازی کرد که ران‌راشت بابنادز شده بود و خبر از درد در آن ناحیه می‌داد. پزشکان تیم فرانسه در سه روز اخیر به شدت در حال کار بر روی او بوده‌اند تا وی مشکلی برای حضور در دیدار با پرتغال نداشته باشد، اما امید پرتغالی‌ها به این است که او در این سن بالا (به لحاظ ورزشی) سرانجام کم‌نیابورد و توان درخشش خیره‌کننده در یک دیدار بزرگ دیگر در این سطح را نداشته باشد. از یک دیدگاه کلی و حتی فنی، فرانسه شانس بیشتری برای فتح دیدار امشب دارد زیرا هم خودش تیم خوب و فنی و پرفرنتی را در اختیار دارد و هم پرتغال با ظهور در سطحی بالاتر از سطح عادی‌اش تا این مرحله پیش تاخته است و حتی با این سلاح نیز در برابر انگلیس و در برابر رقیبی که ۱۰ نفره شده‌بود، مشکلات زیادی را در مرحله یک‌چهارم پایانی تجربه کرد و در شکافتن خط دفاعی انگلیس ناموفق بود و در کمتر مقطعی از آن مسابقه در سطح و حدی نشان داد که برای فتح جام‌جهانی ثقلیت داشته باشد. در عین حال پرتغال تیمی است که تا به حال هلند و انگلیس را حذف کرده و چنان روحیه گرفته است که حذف یک «بزرگ» دیگر را نیز باور دارد و در این زمینه خودش را کاملاً محقق می‌داند.

■ **سوابق دوکشور**

اگر به تاریخ-ولو نزدیک- رجوع کنید می‌بینید که پرتغال با فرانسه مشکل داشته است. نیمه‌نهایی جام‌ملت‌های اروپا ۲۰۰۰

چهارشنبه ۱۴ تیر ۱۳۸۵

خبرها

تخریب مجسمه رونالدینیو

هواداران خشمگین فوتبال برزیل ، بعد از حذف این تیم از دور رقابت‌های جام جهانی ۲۰۰۶ به‌دست فرانسه، مجسمه ۷ متری «رونالدینیو» بهترین بازیکن سال جهان را تخریب کردند. سخنگوی شهرداری شهر جاکوو در ایالت سانتاکاتارینا گفت این مجسمه که از آهن و رزین ساخته شده‌بود، شنبه شب بعد از باخت ۱ بر صفر برزیل به فرانسه، به آتش کشیده شد. به گفته وی «فقط مقداری از اسکلت آهنی مجسمه که سوخته شده، باقی‌مانده است. «رونالدینیو که به خاطر مهارت جادویی‌اش در بازی با توپ ، اولین بار در سال ۲۰۰۴ عنوان بهترین بازیکن جهان را به‌دست آورد، یکی از ضعیف‌ترین بازیکنان برزیل در جام جهانی اسمال بود. وی که از اهالی شهر ریوگرانده است، نتوانست بازی‌های درخشانی که در طول فصل برای باشگاه باسلونا انجام داده، برای برزیل هم انجام دهد. برزیل یکی از مدعیان اصلی کسب قهرمانی در پیکارهای اسمال بود که همانند فینال سال ۱۹۹۸ مغلوب فرانسه شد.

■ **ستایش از بازیکنان اکوادور**

دولت اکوادور به اعضای تیم ملی کشورش به سبب درخشش در جام جهانی ۲۰۰۶ و راهیایی به مرحله حذفی این رقابت‌ها مدال اهدا کرد. آلفردو بالاسیو رئیس‌جمهور اکوادور در مراسمی باشکوه به بازیکنان تیم ملی کشورش پایکوبی گسترده‌ای را در کشورش به راه انداخت.

اکوادور در مرحله حذفی یک بر صفر از انگلستان شکست خورد و با جام هجدهم خداحافظی کرد اما بازیکنان هفته گذشته به هنگام بازگشت به کشورشان با استقبال گسترده هواداران که پیراهن‌های زردرنگ تیم ملی‌شان را بر تن داشتند، روبه‌رو شدند. ایوان هورتادو کاپیتان اکوادور هم در این مراسم گفت: «فوتبال سبب شد همه دنیا بفهمند که ما کشوری متحد هستیم. آینده اکوادور تنها دیداری است که در آن بازنده نخواهیم بود.»

■ **نگاه**

پرتغال – فرانسه

بازی زیبای زیدان و آمادگی جسمانی و سرپنچگی و تهاجم‌های پلنگ‌وار تیری آنری در چند مسابقه اخیر فرانسه مانع از آن شد که شباهت‌های بازی دفاعی فرانسه با یونان قهرمان اروپا دیده شود؛ چیزی که دومینیک با به دست آوردن بازیکنان مناسب ابزار لازم را برای اجرای آن تاکتیک با داشتن زیدان به عنوان عنصر تهاجمی حتی بهتر از یونان به آن جامه عمل پوشاند. توصیه می‌کنم به بازی فرانسه با اسپانیا برگردید و بازی را یک بار دیگر به دقت نگاه کنید. تشکیل ثلث‌اتک هنرمندانه دفاع‌های کنار و میانی با کمک یکی از دو هافبک دفاعی ماکلله‌ها و ویرا در چپ یا راست زمین در زمان مالکیت توپ حریف و زاویه‌بندی این ثلث به کمک یک هافبک اضافی دید و زاویه ارسال توپ و بازی‌سازی را از بازی‌سازترین و خلاق‌ترین هافبک‌های اسپانیا در جهت ارسال پاس‌های تودر و حتی در بازی برزیل از بازیکن متخصص این گونه پاس‌ها گرفته بود. بیشتر زمان بازی اسپانیا برای ایجاد کانال‌های نفوذ در زمان بسته بودن دفاع فرانسه به ارسال پاس به عقب (از ترس از دست دادن توپ و در نتیجه مواجعه با ضدحمله‌های سریع آنری) سپری شد. (تاکتیکی که برزیلی‌ها به لحاظ ماهیت ذاتاً آنجا بیشتر کمتر به آن دست می‌زدند و در نهایت به ایجاد خستگی بیشتر برای برزیل و حتی موقعیت بیشتری روی دروازه برزیلی‌ها تاجید. در بازی با اسپانیا تورس جوان اول آنها بعد از دقایق اولیه در کمند سیستم دفاعی بی‌نقص فرانسه گرفتار شد و تیم جوان اسپانیا با داشتن یک مریی باتجربه توانست تدبیر لازم برای مقابله با آن اتخاذ کند.

آثری با یک محاسبه ریاضی در میحت احتمالات از هر ده موقعیت ضدحمله در صورت به کمند قسایید افتادن، یکی را تبدیل به خطر نزدیک به صددرصد می‌کند که خود در عمل باعث برگشت تیم مقابل به وضعیت دفاعی و کم شدن فشار بر تیم فرانسه می‌شود.

نقطه ضعف بزرگ فرانسه که با در دست داشتن بهترین دفاع‌ها و هافبک‌های دفاعی دنیا در پشت این غنای دفاعی پنهان شده دروازه‌بان آنها است. بارنز دیگر آن چنان سرپنجه و با روحیه بالا نشان نمی‌دهد.

ماهوی برای برزیلی‌ها افت داشت) باید موجب حضور یک هافبک بازیگردان دیگر برای فرانسه شود؛ چیزی که در صورت خنثی شدن زیدان باعث زمین گیر شدن تاکتیک فرانسه خواهد شد که در عمل در صورت کشیده شدن بازی به وقت اضافی به لحاظ سن بالا و ضعیف تر بودن دروازه‌بان باعث دردرس فرانسه خواهد شد و برعکس در صورت موفقیت فرانسه در اجرای تاکتیک خود موجب قهرمانی دوباره فرانسه خواهد شد.